

[Gert Petersen.]

diggørelse, at den foruden i det ministerudvalg, som naturligvis har det politiske ansvar, så også drøftes i det pågældende udvalg i folketinget, altså udvalget for fysisk planlægning?

Man har her drøftet de paragraffer, der giver boligministeren en ret stærk position, §§ 4, 9 og 19, og jeg er enig med de røster, som påpeger, at de giver ministeren denne ret stærke position. Jeg er derimod ikke enig i kritikken heraf. Jeg tror, det er en nødvendighed af grunde, som jeg redegjorde for for lidt siden, og hertil vil jeg føje, at jeg synes, ministeren i sin egen fremsættelsestale peger på et udmærket eksempel, noget hotelbyggeriovre i Vestjylland, hvor det måtte være ministeren, hvor det måtte være den centrale myndighed, som skred ind. Vi fik en lignende bestemmelse som den, der foreslås i § 19, ind i by- og landzonenloven sidste år. Vi havde megen diskussion om den både her i salen og i udvalget. For socialistisk folkepartis vedkommende var vi i den grad tilhængere af en sådan bestemmelse og anså den for så nødvendig, at vores stillingtagen til lovforslaget, vores aktive medvirken til by- og landzonenlovens forbedrings gennemførelse sidste år var afhængig af, at dette forslag blev gennemført, sådan at ministeren ville være i stand til i visse særlige situationer at optræde med den myndighed, som ellers tilkom de lokale myndigheder.

Endelig vil jeg godt gøre en bemærkning om styringen af statens, det offentlige, egen arealanvendelse. Jeg synes, det er godt og rigtigt, at man i lovforslaget her bestandig inddrager en høringspligt over for de statslige virksomheder, de koncessionerede virksomheder osv., andre virksomheder, der ligestilles med dem, med henblik på deres udbygningsplaner osv. og en pligt fra deres side til at ytre sig, hvis de har sådanne udbygningsplaner. Men det er et spørgsmål, om vi virkelig kan komme igennem med en ordentlig planlægning af arealanvendelse og ressourceanvendelse, hvis ikke vi også har en gennemgribende planlægning af statens egne ressourcer, altså ikke blot de enkelte statslige virksomheder og institutioner, men også taget under ét. Det har, så vidt jeg kan se det, stadig væk sine store vanskeligheder, og det ligger naturligvis i periferien af netop denne lovgivning, men jeg tror altså, det er

en nødvendighed for en planlægning, at man også har dette for øje.

Det er blevet anført af en tidligere taler, at man kan skelne mellem aktiv og passiv planlægning. Jeg synes også, — som jeg tror hr. Auker var inde på det — at dette er et ganske godt kompromis, men jeg vil dog nok sige, at jeg savner et kraftigere indslag af egentlig økonomisk planlægning. Jeg tror, det vil være en nødvendighed at gøre indslag af økonomisk planlægning stærkere om ikke i denne postombæring så i hvert fald i løbet af nogle få år. Jeg er helt klar over, at dette, som det også blev sagt, har lidt af eksperimentets karakter, og derfor skal man nok passe på ikke at slå et alt for stort brød op. Vi har vore erfaringer med reformer, som ikke kunne fungere i hvert fald det første halve eller hele år, og som følge deraf er der blevet lagt gift for disse reformer, så det er vel nok meget fornuftigt at begynde lidt beskedent her. Men beskedenheden skulle ikke føre til, at man så slår sig til tåls med, at alting er i orden, for det er det ikke, og jeg tror, at på længere sigt må vi også have en økonomisk planlægning ind i billedet, og vi må have denne økonomiske planlægning kombineret med den fysiske planlægning. Der er ansatser til det, bevar mig vel, men jeg synes ikke, de set ud fra et mere ideelt synspunkt er tilstrækkelig stærke på nuværende tidspunkt.

Men det er vel nok fremgået af det, jeg har sagt her, at vi generelt med enkelte kritiske bemærkninger fra SF's side forholder os meget positivt til det lovforslag, som er fremkommet. Jeg synes, der er meget spændende og, så vidt jeg kan se, rigtige løsninger i det på vanskelige problemer, og vi kan tilsige det en særdeles velvillig udvalgsbehandling.

Med hensyn til venstres forslag om lokaliseringrådet må jeg sige som en række forudgående talere, at vi skam er meget enige i intentionerne bagved, men vi synes ikke rigtig, at den foreslåede løsning lige er sagen. Man skal passe på ikke at bygge et nyt bureaukrati op; som det netop er blevet sagt, viser erfaringerne fra Sverige ikke rigtig, at det er den fremgangsmåde, der er løsningen, og jeg tror langt snarere, at en øget og styrket planlægning må være løsningen på de problemer, som venstres forslag sigter på at løse.